

Porównanie projektu ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych opracowanego przez SSP „Iustitia” z obowiązującą ustawą Prawo o ustroju sądów powszechnych (wybrane rozwiązania)

Opracowała Katarzyna Zawiślak*

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p style="text-align: center;">Nowe kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa w procesie zarządzania i organizowania działalności sądów powszechnych Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>(...) Krajowa Rada Sądownictwa zostaje włączona w proces zarządzania i organizowania działalności sądów powszechnych w zakresie, w jakim jest to potrzebne do zapewnienia odpowiednich warunków do wykonywania przez te sądy zadań polegających na sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości i wykonywaniu innych czynności związanych z udzielaniem ochrony prawnej. Prowadzi to do ograniczenia kompetencji Ministra Sprawiedliwości w tej dziedzinie, przy pozostawieniu mu jednak istotnych kompetencji, które mogą być wykonywane przez organ władzy wykonawczej. Celem tego jest osiągnięcie stanu odrębności i niezależności sądów powszechnych od innych władz, jak wymaga tego art. 173 Konstytucji RP, a zarazem stworzenie nowych instytucjonalnych ram koniecznego oddziaływania władzy wykonawczej na organizację działania władzy sądowniczej i zapewnienie przez to możliwości współdziałania z sądami i równoważenia ich kompetencji w tej dziedzinie.</p> <p>Za powierzeniem Krajowej Radzie Sądownictwa głównego korpusu zadań dotyczących zarządzania sądownictwem powszechnym przemawiała pozycja ustrojowa i konstytucyjnie określony zakres kompetencji tego organu, które najbardziej predestynują go do pełnienia tej funkcji. W myśl art. 186 ust. 1 Konstytucji RP Rada powinna stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów, a ponadto zgodnie z art. 179 Konstytucji RP przedstawia Prezydentowi wnioski o powołanie na stanowisko sędziego.</p> <p>Brak systemowych ograniczeń, które sprzeciwiałyby się poszerzeniu tych zadań o dodatkowe obowiązki związane z włączeniem Rady w proces zarządzania funkcjonowaniem sądów powszechnych. Obowiązki te mieszczą się przede wszystkim w profilu ustrojowym tego organu, a jego samodzielny status i brak bezpośredniego powiązania z innymi organami państwa gwarantuje możliwość zapewnienia wymaganej przez art. 173 Konstytucji RP odrębności i niezależności sądów powszechnych od innych władz. Nie ma natomiast podstaw, by przyjmować, że obowiązuje bezwzględny zakaz powierzania organom konstytucyjnym zadań, które nie zostały bezpośrednio przewidziane przez samą Konstytucję.</p> <p>Projekt przewiduje ogólnie, że prowadzenie działalności mającej na celu zapewnienie sądom odpowiednich warunków do wykonywania ich ustawowych zadań należy do organów sądów. Natomiast obowiązek organizacji form i sposobów prowadzenia tej działalności został nałożony na Krajową Radę Sądownictwa, na której rzecz zostało w tym zakresie ustanowione domniemanie kompetencji (art. 7 § 1 i 2). Z kolei Minister Sprawiedliwości będzie uprawniony do podejmowania czynności w zakresie organizacji działań sądów powszechnych w przypadkach wskazanych w ustawie (art. 7 § 4). Kompetencje tego organu mają obejmować przede wszystkim upoważnienie do wydawania rozporządzeń wykonawczych w sytuacjach, gdy wydanie podustawowego źródła prawa powszechnie obowiązującego jest konieczne do uszczegółowienia zasad funkcjonowania sądów powszechnych. Projekt przewiduje łącznie dwadzieścia pięć takich upoważnień, które dotyczą różnej grupy zagadnień. W świetle założeń projektu główny ciężar organizacji działalności prowadzonej przez sądy powszechne ma zostać przeniesiony na Krajową Radę Sądownictwa. Wiąże się to z powierzeniem temu organowi szerokich kompetencji w tej sferze.</p>	

* Sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Poszczególne kompetencje obejmują uprawnienia w zakresie m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wpływu na skład organów sądów (np. odwołanie prezesa sądu oraz powołanie i odwołanie dyrektora sądu); – zarządzania kadrami sądownictwa powszechnego (np. branie udziału w procesie powołania sędziego do pełnienia urzędu oraz wyznaczenie miejsca urzędowania, przeniesienie sędziego do sądu tego samego albo niższego rzędu, delegowanie sędziego na zasadach określonych w projekcie, przydzielanie nowych stanowisk sędziowskich oraz etatów referendarskich, asystenckich i urzędniczych); – inicjowania działań organu samorządu sędziowskiego (np. zwołanie zebrania sędziów danego sądu albo kongresu przedstawicieli sędziów sądów powszechnych); – regulowania wewnętrznego działania sądownictwa powszechnego (np. tworzenie i znoszenie wydziałów w sądach, określenie trybu monitorowania urzędowania sądów, ustalenie kryteriów i zasad oceny działalności sądów na potrzeby ich ewaluacji, ustalenie organizacji i zasad działania sekretariatów sądowych); – prowadzenia gospodarki finansowej sądów powszechnych (art. 297 i n.). 	
<p>Art. 1.</p> <p>§ 1. Sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości w zakresie nienależącym do sądów administracyjnych, sądów wojskowych oraz Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Sądy powszechne wykonują również inne zadania z zakresu ochrony prawnej, powierzone w drodze ustaw lub przez wiążące Rzeczpospolitą Polską prawo międzynarodowe lub prawo stanowione przez organizację międzynarodową, jeżeli z wiążącej Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej wynika, że jest ono stosowane bezpośrednio.</p>	<p>Art. 1. § 2. Sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości w zakresie nienależącym do sądów administracyjnych, sądów wojskowych oraz Sądu Najwyższego.</p> <p>Art. 1. § 3. Sądy powszechne wykonują również inne zadania z zakresu ochrony prawnej, powierzone w drodze ustaw lub przez wiążące Rzeczpospolitą Polską prawo międzynarodowe lub prawo stanowione przez organizację międzynarodową, jeżeli z wiążącej Rzeczpospolitą Polską umowy ją konstytuującej wynika, że jest ono stosowane bezpośrednio.</p>
<p>Art. 2.</p> <p>§ 1. Sądami powszechnymi są sądy rejonowe, sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne.</p> <p>§ 2. Sądy rejonowe, okręgowe oraz apelacyjne tworzy i znosi odrębna ustawa.</p> <p>§ 3. Siedziby i obszary właściwości sądów rejonowych, okręgowych i apelacyjnych oraz zakres rozpoznawanych przez nie spraw określa odrębna ustawa.</p> <p>§ 4. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o sądach bez bliższego ich określenia, rozumie się przez to sądy powszechne.</p>	<p>Art. 1. § 1. Sądami powszechnymi są sądy rejonowe, sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne.</p> <p>Art. 20. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, w drodze rozporządzeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tworzy i znosi sądy oraz ustala ich siedziby, obszary właściwości i zakres rozpoznawanych przez nie spraw (...) <p>Art. 1. § 4. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o sądach bez bliższego ich określenia, rozumie się przez to sądy powszechne.</p>
<p>Art. 7.</p> <p>§ 1. Działalność sądów mająca na celu zapewnienie odpowiednich warunków do wykonywania zadań, o których mowa w art. 1, należy do organów sądów.</p> <p>§ 2. Organizacja działalności sądów, o której mowa w § 1, należy do Krajowej Rady Sądownictwa, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>§ 3. Czynności określone w § 2 Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje na zasadach określonych w dziale I rozdziale 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.).</p> <p>§ 4. Organizacja działalności sądów, o której mowa w § 1, należy do Ministra Sprawiedliwości wyłącznie w przypadkach wskazanych w ustawie.</p> <p>§ 5. Informatyzacja działalności sądów, o której mowa w § 1, i informatyzacja postępowań sądowych, w tym stworzenie i utrzymanie koniecznej do tego infrastruktury, w zakresie określonym w przepisach szczególnych należy do zadań Instytutu Informatyzacji Sądownictwa.</p>	<p>Art. 8. Działalność administracyjna sądów polega na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnieniu odpowiednich warunków techniczno-organizacyjnych oraz majątkowych funkcjonowania sądu i wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3; 2) zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3. <p>Art. 9. Nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 1, sprawuje Minister Sprawiedliwości, na zasadach określonych w dziale I rozdziale 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.).</p>
<p style="text-align: center;">Mapa sądownictwa powszechnego Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>(...) projekt nakłada na Krajową Radę Sądownictwa obowiązek gromadzenia i przetwarzania danych o ruchu spraw w sądach powszechnych i na tej podstawie tworzenia mapy dostępności ochrony prawnej udzielanej przez te sądy (mapy sądownictwa powszechnego – art. 43). Mapa sądownictwa powszechnego ma być również narzędziem, które umożliwi racjonalne zarządzanie kadrami tego sądownictwa, na które składa się korpus sędziów i referendarzy sądowych pełniących czynności orzecznicze oraz korpus urzędników sądowych wspierających orzeczników w wykonywaniu ich zadań w zakresie czynności biurowych, a także korpus asystentów sędziów powołanych do pomocy w czynnościach podejmowanych w ramach referatu sędziego. Zarządzanie dostępnymi kadrami musi być prowadzone w oparciu o dane obrazujące rzeczywisty stan obciążenia pracą oraz w sposób umiejętny likwidować istniejące w tym zakresie nierówności, które negatywnie oddziałują na komfort pracy i są przyczyną przeciążenia obowiązkami sędziów oraz innych pracowników sądów, jak też</p>	

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>oddziałują w sposób demotywuujący, a nierzadko wywołują skutki wypalenia zawodowego. Obecnie nie należą do rzadkości sytuacje, w których w tym samym okręgu sądowym obciążenie sędziego może przekraczać siedmiuset spraw, podczas gdy w innym sądzie w tym samym okręgu referat sędziego obejmuje mniej niż sto spraw, co w sposób oczywisty musi istotnie różnicować czas oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy należącej do każdego z tych referatów. Bez zmiany systemowego podejścia do kształtowania obsady kadrowej sądów powszechnych nie jest możliwe zapewnienie odpowiedniej sprawności i efektywności sprawowanego przez nie wymiaru sprawiedliwości. Obecny stan przemawia za przekazaniem Krajowej Radzie Sądownictwa kompetencji do zarządzania kadrami sądownictwa powszechnego, ponieważ czynności z tego zakresu były do tej pory wykonywane w sposób nietransparentny i poza jakąkolwiek kontrolą społeczną, w wyniku czego korpus kadrowy sądownictwa powszechnego był kształtowany w sposób zupełnie arbitralny, co pogłębiało występujące w tym zakresie nieprawidłowości.</p>	
<p>Art. 43. § 1. Krajowa Rada Sądownictwa gromadzi i przetwarza dane o ruchu spraw w sądach powszechnych i na tej podstawie tworzy mapę dostępności ochrony prawnej udzielanej przez te sądy (mapa sądownictwa powszechnego). § 2. Krajowa Rada Sądownictwa określa, w drodze uchwały, dane niezbędne do stworzenia mapy sądownictwa powszechnego, mając na uwadze konieczność pozyskania informacji umożliwiających określenie w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczby sędziów i referendarzy sądowych pełniących czynności orzecznicze; 2) liczby spraw przydzielanych do rozpoznania sędziom i referendarzom sądowym; 3) stopnia obciążenia sędziów i referendarzy sądowych obowiązkami orzeczniczymi, w tym z uwzględnieniem wagi spraw określonej przez system ważenia spraw; 4) stopnia wykonania przez sędziów i referendarzy sądowych pensum orzeczniczego, o którym mowa w art. 156 § 2; 5) liczby nowych stanowisk sędziowskich i referendarskich koniecznej do zapewnienia efektywnego wykonywania przez sądy zadań, o których mowa w art. 1; 6) szybkości postępowania w sprawach rozpoznawanych przez sądy; 7) liczby urzędników sądowych i asystentów sędziów zatrudnionych w sądach; 8) liczby urzędników sądowych i asystentów sędziów koniecznej do zapewnienia efektywnego wykonywania przez sądy zadań, o których mowa w art. 1. <p>§ 3. Krajowa Rada Sądownictwa do dnia 31 maja każdego roku udostępnia na stronie internetowej mapę sądownictwa powszechnego według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p>	<p>Brak odpowiednika w aktualnej regulacji.</p>
<p>Art. 44. § 1. Krajowa Rada Sądownictwa, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, przydziela nowe stanowiska sędziowskie poszczególnym sądom. § 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego w sądzie działającym na obszarze danej apelacji prezes sądu apelacyjnego, w terminie czternastu dni od dnia zwolnienia stanowiska, zawiadamia o tym Krajową Radę Sądownictwa. Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie kryteriów, o których mowa w § 1, oraz mając na względzie zapewnienie stanowisk sędziowskich egzaminowanym aplikantom aplikacji sędziowskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi albo 2) stanowisko znosi. <p>§ 3. W razie planowanego zwolnienia stanowiska sędziowskiego w sądzie działającym na obszarze danej apelacji przez sędziego, który przechodzi w stan spoczynku po osiągnięciu wymaganego wieku, prezes sądu apelacyjnego, nie później niż na sześć miesięcy przed zwolnieniem stanowiska, zawiadamia o tym Krajową Radę Sądownictwa. Przepis § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Art. 20a. § 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, przydziela nowe stanowiska sędziowskie oraz asesorskie poszczególnym sądom. § 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego lub asesorskiego w sądzie działającym na obszarze danej apelacji prezes sądu apelacyjnego, w terminie czternastu dni od dnia zwolnienia stanowiska, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie kryteriów, o których mowa w § 1, oraz mając na względzie zapewnienie stanowisk asesorskich egzaminowanym aplikantom aplikacji sędziowskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi, w razie potrzeby po przekształceniu odpowiednio w stanowisko sędziowskie lub asesorskie, albo 2) stanowisko znosi. <p>§ 2a. W razie planowanego zwolnienia stanowiska sędziowskiego w sądzie działającym na obszarze danej apelacji przez sędziego, który przechodzi w stan spoczynku po osiągnięciu wymaganego</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>§ 4. O wolnych stanowiskach sędziowskich Krajowa Rada Sądownictwa obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. W obwieszczeniu wskazuje się sąd, w którym zostanie wyznaczone miejsce urzędowania sędziego, i rodzaj spraw przydzielonych do rozpoznania w tym sądzie.</p> <p>§ 5. O wolnym stanowisku sędziowskim nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w trybie określonym w art. 136.</p>	<p>wieku, prezes sądu apelacyjnego, nie później niż na pięć miesięcy przed zwolnieniem stanowiska, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Przepis § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 2b. W przypadku przydzielenia stanowiska asesorskiego Minister Sprawiedliwości przydziela stanowisko wydziałowi lub wydziałom po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu. Przepis art. 22a § 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 3. Stanowisko asesorskie przekształca się z mocy prawa w stanowisko sędziowskie z chwilą powołania zajmującego je asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim.</p> <p>§ 4. O wolnych stanowiskach sędziowskich Minister Sprawiedliwości obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.</p> <p>§ 5. O wolnym stanowisku sędziowskim nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w drodze przeniesienia służbowego sędziego równorzędnego sądu lub w trybie określonym w art. 74 albo przeniesienia służbowego asesora sądowego.</p>
<p>Nowy model zarządzania sądami Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>W celu wzmocnienia niezależności sądów powszechnych projekt zakłada odejście od modelu nadzoru nad działalnością administracyjną sądownictwa, który jest obecnie sprawowany przez Ministra Sprawiedliwości i prezesów sądów. Częściowo w to miejsce proponowane jest wprowadzenie systemu monitorowania czynności podejmowanych przez sądy przy wykonywaniu powierzonych im zadań (art. 6 i 49 i n.). Kompetencje z tego zakresu będą należały zasadniczo do podlegających Krajowej Radzie Sądownictwa w tym względzie prezesów sądów, którzy zachowają uprawnienie do powierzenia wykonywania tych kompetencji innym osobom wskazanym przez ustawę (tj. wiceprezesom, przewodniczącym wydziałów i wizytatorom). Istotna różnica polega na tym, że w odróżnieniu od obowiązującego stanu prawnego to samorząd sędziowski, a nie Minister Sprawiedliwości, będzie uprawniony do decydowania lub współdecydowania o powierzeniu tych funkcji poszczególnym sędziom. Sędziowie pełniący te funkcje będą także w różnym trybie mogli ponosić przed samorządem sędziowskim albo przed Krajową Radą Sądownictwa odpowiedzialność za wykonywanie zadań z zakresu monitorowania działalności sądów (art. 12). Zmiany te stworzą gwarancje prawidłowej realizacji tych zadań, w tym zabezpieczą bezwzględne przestrzeganie zasady, że czynności te nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli (art. 6 § 4), a wywieranie jakiegokolwiek zewnętrznego wpływu na proces stosowania prawa przez sądy jest zakazane przez Konstytucję (art. 178 ust. 1).</p>	
<p>Art. 6.</p> <p>§ 1. Czynności podejmowane przez sądy w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 1, są monitorowane przez Krajową Radę Sądownictwa oraz prezesów sądów na zasadach określonych w ustawie.</p> <p>§ 2. Monitorowanie czynności, o którym mowa w § 1, obejmuje rzetelność, sprawność i kulturę urzędowania.</p> <p>§ 3. Środki służące zapewnieniu właściwego urzędowania sądów mogą być podejmowane tylko w przypadkach wskazanych w ustawie.</p> <p>§ 4. Czynności z zakresu monitorowania i stosowania środków służących zapewnieniu właściwego urzędowania sądów nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.</p>	<p>Art. 9a. § 1. Wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawują prezesi sądów.</p> <p>§ 2. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawuje Minister Sprawiedliwości przez służbę nadzoru, którą stanowią sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości w trybie art. 77 oraz, w zakresie nadzoru nad prowadzeniem ksiąg wieczystych, rejestru zastawów i Krajowego Rejestru Sądowego, referendarze sądowi delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości na podstawie art. 151a § 5.</p> <p>Art. 9aa. Uprawnienia Ministra Sprawiedliwości przewidziane niniejszą ustawą mogą zostać powierzone sekretarzowi stanu lub podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, z wyjątkiem uprawnienia do wydania decyzji o przeniesieniu sędziego w przypadkach określonych w art. 75 § 2.</p> <p>Art. 9b. Czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie i asesorzy sądowi są niezawisli.</p>
<p>Art. 49.</p> <p>§ 1. Prezes sądu apelacyjnego monitoruje urzędowanie sądu apelacyjnego i sądów okręgowych działających w apelacji.</p> <p>§ 2. Prezes sądu okręgowego monitoruje urzędowanie sądu okręgowego oraz sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym.</p> <p>§ 3. Prezes sądu rejonowego monitoruje urzędowanie sądu rejonowego.</p> <p>§ 4. W zakresie czynności, o których mowa w § 1–3, prezes sądu podlega prezesowi sądu przełożonego i Krajowej Radzie Sądownictwa.</p>	<p>Art. 37a. § 1. Prezes sądu apelacyjnego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu apelacyjnego oraz sądów okręgowych i rejonowych, działających na obszarze apelacji.</p> <p>§ 2. Prezes sądu okręgowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu okręgowego oraz sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym.</p> <p>§ 3. Prezes sądu rejonowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu rejonowego.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
	<p>Art. 37 § 8. Prezes sądu przełożonego niezwłocznie zawiadamia prezesa sądu podlegającego jego nadzorowi o stwierdzonych uchybieniach w działaniu tego sądu. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działaniu sądu, prezes tego sądu niezwłocznie zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach prezesa sądu przełożonego, a prezes sądu apelacyjnego – Ministra Sprawiedliwości; równocześnie prezes sądu informuje o działaniach podjętych w celu usunięcia uchybień.</p>
<p>Art. 12. § 1. Prezes lub wiceprezes sądu mogą być odwołani przez Krajową Radę Sądownictwa z urzędu albo na wniosek właściwego kolegium sędziów w przypadku: 1) rażącego lub uporczywego niewywiązywania się z obowiązków służbowych; 2) gdy dalszego pełnienia funkcji nie da się pogodzić z innymi powodów z dobrem wymiaru sprawiedliwości; 3) zmiany miejsca urzędowania, przeniesienia na inne miejsce urzędowania lub delegowania do pełnienia czynności poza miejscem urzędowania; 4) złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji. § 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 następuje po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów właściwego sądu. Informację o zamiarze odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Krajowa Rada Sądownictwa przedstawia zebraniu właściwego sądu w celu uzyskania opinii i wyznacza termin zebrania. § 3. Występując o opinię, o której mowa w § 2, Krajowa Rada Sądownictwa może zawiesić prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności. Przepis art. 14 § 2 stosuje się odpowiednio. § 4. Zebranie sędziów właściwego sądu wyraża opinię, o której mowa w § 2, po wysłuchaniu zainteresowanego prezesa lub wiceprezesa sądu; osoba ta nie uczestniczy w głosowaniu nad opinią. § 5. Negatywna opinia zebrania sędziów właściwego sądu jest dla Krajowej Rady Sądownictwa wiążąca, jeżeli uchwała w tej sprawie została podjęta większością dwóch trzecich głosów. Niewydanie opinii w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia przez Krajową Radę Sądownictwa informacji o zamiarze odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu. § 6. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Krajowa Rada Sądownictwa odwołuje go bez zasięgania opinii, o których mowa w § 2 oraz 5. § 7. Prezes sądu rejonowego może być odwołany także przez Krajową Radę Sądownictwa z urzędu albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości w przypadku rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych w zakresie nadzoru nad komornikami sądowymi działającymi przy tym sądzie. Przepisy § 2–6 stosuje się odpowiednio. § 8. Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa podjętej na podstawie § 1 pkt 1 i 2 oraz § 7 odwołanemu prezesowi sądu i odwołanemu wiceprezesowi sądu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.</p>	<p>Art. 27. § 1. Prezes i wiceprezes sądu mogą być odwołani przez Ministra Sprawiedliwości w toku kadencji w przypadku: 1) rażącego lub uporczywego niewywiązywania się z obowiązków służbowych; 2) gdy dalszego pełnienia funkcji nie da się pogodzić z innymi powodów z dobrem wymiaru sprawiedliwości; 3) stwierdzenia szczególnie niskiej efektywności działań w zakresie pełnionego nadzoru administracyjnego lub organizacji pracy w sądzie lub sądach niższych; 4) złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji. § 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu następuje po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu. Zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Minister Sprawiedliwości przedstawia kolegium właściwego sądu w celu uzyskania opinii. § 3. Występując o opinię, o której mowa w § 2, Minister Sprawiedliwości może zawiesić prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności. Przepis art. 22b § 2 stosuje się odpowiednio. § 4. Kolegium właściwego sądu wyraża opinię, o której mowa w § 2, po wysłuchaniu prezesa albo wiceprezesa sądu, którego dotyczy zamiar odwołania. Osoba, której dotyczy zamiar odwołania, nie uczestniczy w głosowaniu nad opinią, nawet jeśli jest członkiem kolegium właściwego sądu. § 5. Pozytywna opinia kolegium właściwego sądu upoważnia Ministra Sprawiedliwości do odwołania jego prezesa albo wiceprezesa. Niewydanie opinii w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu. § 5a. Jeżeli opinia kolegium właściwego sądu w przedmiocie odwołania jego prezesa albo wiceprezesa jest negatywna, Minister Sprawiedliwości może przedstawić zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Krajowej Radzie Sądownictwa. Negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca, jeżeli uchwała w tej sprawie została podjęta większością dwóch trzecich głosów. Niewydanie opinii przez Krajową Radę Sądownictwa w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu. § 6. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Minister Sprawiedliwości odwołuje go bez zasięgania opinii, o których mowa w § 2 oraz 5a. § 7. Prezes sądu rejonowego może być odwołany także przez Ministra Sprawiedliwości w przypadku rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych w zakresie nadzoru nad komornikami sądowymi działającymi przy tym sądzie. Przepisy § 2–5 stosuje się odpowiednio.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Monitoring Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>Według założeń projektu urzędowanie sądów w tym zakresie będzie podlegało monitorowaniu pod względem rzetelności, sprawności i kultury podejmowanych czynności (art. 6 § 1 i 2). Przez rzetelność czynności należy rozumieć ich zgodność z prawem i zasadami sędziowskiej deontologii zawodowej. Kryterium sprawności pozwala na kontrolę urzędowania pod względem dynamiki podejmowanych czynności umożliwiających zakończenie rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki. Z kolei kulturę urzędowania należy odnosić do umiejętności odpowiedniego dostosowania postępowania do konkretnej sytuacji i zachowania w każdych okolicznościach właściwego podejścia do otoczenia. W założeniach projektu w procesie monitorowania właściwego toku urzędowania aktywną rolę powinny odgrywać także sądy rozpoznające środki zaskarżenia, które mają bezpośredni wgląd w przebieg postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonego orzeczenia. Zgodnie z art. 55 projektu w przypadku stwierdzenia w działaniu sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, uchybień z zakresu urzędowania podlegających monitorowaniu sąd odwoławczy będzie miał obowiązek zawiadomienia o stwierdzonych uchybieniach właściwego prezesa sądu, a w uzasadnionych przypadkach także prezesa sądu przełożonego. Ponadto projekt przewiduje, że zmiana ma ulec katalog środków zaradczych, które mogą być stosowane w celu zapewnienia właściwego, w tym sprawnego, urzędowania sądu. W pierwszej kolejności prezes sądu lub przewodniczący wydziału wspólnie z sędzią powinni dążyć do znalezienia optymalnych rozwiązań służących osiągnięciu należytej sprawności postępowań prowadzonych w referacie. Czynności podejmowane w tym zakresie mogą przykładowo obejmować analizę uchybień w zakresie sprawności i ustalenie ich przyczyn, narady w tym przedmiocie, opracowanie planu działań służących poprawie sprawności postępowania czy wytypowanie szkoleń przydatnych do podwyższenia kwalifikacji zawodowych sędziego (art. 59). Propozycja ta opiera się na założeniu, że koncyliacyjne metody usuwania uchybień są najbardziej skuteczne i mogą zapewnić przywrócenie właściwego sposobu urzędowania. Natomiast w przypadku nieosiągnięcia porozumienia z sędzią co do podjęcia działań zaradczych prezes sądu lub przewodniczący wydziału uzyskuje uprawnienie do zobowiązania sędziego do usunięcia uchybienia lub jego skutków bądź podjęcia określonych czynności z zakresu urzędowania, jeżeli z mocy ustawy należą do obowiązków sędziowskich (art. 60 § 1 i 2). Spór co do zasadności tego rodzaju zaleceń, których udzielenie będzie wymagało formy pisemnej, będzie ostatecznie rozstrzygał sąd dyscyplinarny (art. 61), który jako w pełni niezależny organ zapewni należyłą kontrolę prawidłowości stosowania środków zaradczych służących przywróceniu właściwej rzetelności, sprawności i kultury urzędowania, a w szczególności będzie mógł stać na straży gwarancji wynikającej z zakazu wkraczania w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.</p>	
<p>Art. 55. Sąd rozpoznający środki zaskarżenia w przypadku stwierdzenia w działaniu sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, uchybień z zakresu urzędowania sądu podlegających monitorowaniu zawiadamia o tym właściwego prezesa sądu, a w uzasadnionych przypadkach także prezesa sądu przełożonego.</p>	<p>Brak odpowiednika.</p>
<p>Art. 56. § 1. Sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy oczywistej obrazy przepisów, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu sądowi. Przed wytknięciem uchybienia poucza się sędziego wchodzącego w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień w terminie siedmiu dni. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy. § 2. O wytknięciu uchybienia sąd apelacyjny lub sąd okręgowy, o którym mowa w § 1, zawiadamia prezesa właściwego sądu, a w przypadkach poważniejszych uchybień – także Krajową Radę Sądownictwa. § 3. W terminie czternastu dni od dnia doręczenia postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia, sędzia wchodzący w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji może wnieść odwołanie od tego postanowienia do Sądu Najwyższego. § 4. Sąd Najwyższy po rozpoznaniu odwołania utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie albo uchyla je w całości lub części. § 5. Odpis prawomocnego postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia dołącza się do akt osobowych sędziego. Do akt osobowych dołącza się także złożone przez sędziego wyjaśnienia oraz odwołanie. § 6. Po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia prezes sądu z urzędu zarządza usunięcie z akt osobowych dokumentów, o których mowa w § 5. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych wszelkie dane dotyczące wytknięcia uchybienia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 132 § 1. Jeżeli jednak</p>	<p>Art. 40 § 1. Sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy oczywistej obrazy przepisów, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu sądowi. Przed wytknięciem uchybienia poucza się sędziego, asesora sądowego wchodzących w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień w terminie siedmiu dni. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy. § 2. O wytknięciu uchybienia sąd apelacyjny lub sąd okręgowy, o którym mowa w § 1, zawiadamia prezesa właściwego sądu, a w przypadkach poważniejszych uchybień – także Ministra Sprawiedliwości. § 2a. W terminie czternastu dni od dnia doręczenia postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia, sędzia lub asesor sądowy wchodzący w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji może wnieść odwołanie od tego postanowienia do Sądu Najwyższego. § 2b. Sąd Najwyższy po rozpoznaniu odwołania utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie albo uchyla je w całości lub części. § 3. Odpis prawomocnego postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia dołącza się do akt osobowych sędziego lub asesora sądowego. Do akt osobowych dołącza się także złożone przez sędziego lub asesora sądowego wyjaśnienia oraz odwołanie. § 4. Po upływie pięciu lat od dnia uprawomocnienia się postanowienia zawierającego wytknięcie uchybienia prezes sądu z urzędu zarządza usunięcie z akt osobowych dokumentów, o których mowa w § 3. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych wszelkie dane dotyczące wytknięcia uchybienia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67 § 1. Jeżeli jednak w tym</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>w tym okresie stwierdzono kolejną oczywistą obrazę przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującą wytknięciem uchybienia, lub wydano zalecenie, o którym mowa w art. 60, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.</p>	<p>okresie stwierdzono kolejną oczywistą obrazę przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującą wytknięciem uchybienia, lub zwrócono uwagę w trybie art. 37 § 4, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.</p>
<p>Art. 59. § 1. Prezes sądu lub przewodniczący wydziału może w porozumieniu z sędzią podejmować wszelkie czynności, które są konieczne do zapewnienia właściwego urzędowania sądu, z zastrzeżeniem art. 6 § 4. § 2. Czynności, o których mowa w § 1, mogą w szczególności obejmować: 1) określenie uchybień lub ustalenie ich przyczyn; 2) narady dotyczące stwierdzonych uchybień lub ich przyczyn; 3) opracowanie planu działań służących usunięciu uchybień lub ich przyczyn; 4) określenie szkoleń przydatnych do podwyższenia kwalifikacji zawodowych sędziego. § 3. Wyniki czynności podejmowanych na podstawie § 1 i 2 są stwierdzane na piśmie, które podpisuje sędzia oraz prezes sądu lub przewodniczący wydziału.</p>	<p>Brak odpowiednika.</p>
<p>Art. 60. § 1. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia z sędzią co do podjęcia czynności służących zapewnieniu właściwego urzędowania sądu lub niewykonania przez sędziego czynności objętych porozumieniem prezes sądu lub przewodniczący wydziału może z zastrzeżeniem art. 6 § 4: 1) zobowiązać sędziego do usunięcia uchybienia lub jego skutków; 2) podjąć czynności z zakresu urzędowania, jeżeli z mocy ustawy należą do obowiązków sędziowskich. § 2. Prezes sądu lub przewodniczący wydziału doręcza sędziemu pisemne zalecenie zastosowania się do czynności podjętych na podstawie § 1. § 3. Zalecenie, o którym mowa w § 2, nie może zostać wydane, jeżeli upłynął rok od dnia, w którym prezes sądu albo przewodniczący wydziału dowiedział się o wystąpieniu uchybienia.</p>	<p>Art. 37 § 3. Prezes sądu uchyla czynności administracyjne niezgodne z prawem, naruszające sprawność postępowania sądowego lub z innych przyczyn niecelowe. Art. 37 § 4. W przypadku stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezes sądu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o uchybieniu, może zwrócić na nie uwagę na piśmie i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia lub asesor sądowy, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni od dnia zwrócenia uwagi złożyć prezesowi sądu.</p>
<p>Art. 61. § 1. Sędzia nie może, powołując się na zasadę niezawisłości sędziowskiej, uchylić się od wykonania zalecenia dotyczącego czynności służących zapewnieniu właściwego urzędowania sądu, jeżeli z mocy ustawy należą do obowiązków sędziowskich lub dotyczą rzetelności, sprawności lub kultury urzędowania. § 2. Sędzia, którego dotyczy zalecenie, może w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania złożyć prezesowi sądu pisemne zastrzeżenie. § 3. W przypadku złożenia zastrzeżenia prezes sądu w terminie siedmiu dni uchyla zalecenie lub inną podjętą czynność albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając sędziego o sposobie rozpatrzenia zastrzeżenia. Złożenie zastrzeżenia wstrzymuje wykonanie zalecenia. § 4. Sąd dyscyplinarny niezwłocznie rozpatruje zastrzeżenie po wysłuchaniu sędziego i prezesa sądu, chyba że nie jest możliwe przeprowadzenie wysłuchania w terminie miesiąca. Po rozpatrzeniu zastrzeżenia sąd dyscyplinarny utrzymuje w mocy zalecenie albo inną podjętą czynność lub je zmienia albo uchyla w całości lub w części. § 5. Do akt osobowych sędziego dołącza się odpis pisma zawierającego stwierdzenie uchybienia i zalecenie, jednak nie wcześniej niż po bezskutecznym upływie terminu do złożenia zastrzeżenia,</p>	<p>Art. 79. Sędzia nie może, powołując się na zasadę niezawisłości sędziowskiej, uchylić się od wykonania poleceń w zakresie czynności administracyjnych, jeżeli z mocy przepisów ustawy należą do obowiązków sędziowskich, a także poleceń dotyczących sprawności postępowania sądowego; może jednak domagać się wydania polecenia na piśmie. Art. 37 § 4. W przypadku stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezes sądu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o uchybieniu, może zwrócić na nie uwagę na piśmie i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia lub asesor sądowy, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni od dnia zwrócenia uwagi złożyć prezesowi sądu pisemne zastrzeżenie. Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio. Art. 37 § 5. W przypadku złożenia zastrzeżenia prezes sądu w terminie czternastu dni od dnia złożenia zastrzeżenia uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając sędziego lub asesora sądowego o sposobie rozpatrzenia zastrzeżenia. Art. 37 § 6. Do akt osobowych sędziego lub asesora sądowego dołącza się odpis pisma zawierającego stwierdzenie uchybienia i zwrócenie uwagi, jednak nie wcześniej niż po bezskutecznym upływie terminu do złożenia zastrzeżenia, a w przypadku jego zło-</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>a w przypadku jego złożenia – po uprawomocnieniu się uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. W takim przypadku do akt osobowych sędziego dołącza się także odpis pisma zawierającego zastrzeżenie oraz odpis uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. Jeżeli zastrzeżenie sędziego zostało uwzględnione, dokumentów dotyczących zalecenia nie dołącza się do akt osobowych sędziego i nie dokonuje się wzmianki w wykazie służbowym, o którym mowa w art. 132 § 1.</p> <p>§ 6. Po upływie trzech lat od dnia wydania zalecenia prezes sądu, z urzędu, zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego dokumentów, o których mowa w § 5. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych, wszelkie dane dotyczące zalecenia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 132 § 1. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejne uchybienie w zakresie urzędowania sądu, skutkujące wydaniem zalecenia, lub wyknięto uchybienie w trybie art. 56, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.</p>	<p>żenia – po uprawomocnieniu się uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. W takim przypadku do akt osobowych sędziego lub asesora sądowego dołącza się także odpis pisma zawierającego zastrzeżenie oraz odpis uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. Jeżeli zastrzeżenie sędziego lub asesora sądowego zostało uwzględnione, dokumentów dotyczących zwrócenia uwagi nie dołącza się do akt osobowych sędziego lub asesora sądowego i nie dokonuje się wzmianki w wykazie służbowym, o którym mowa w art. 67 § 1.</p> <p>Art. 37 § 7. Po upływie pięciu lat od dnia zwrócenia uwagi prezes sądu, z urzędu, zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego lub asesora sądowego dokumentów, o których mowa w § 6. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych, wszelkie dane dotyczące zwrócenia uwagi usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67 § 1. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejne uchybienie w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkujące zwróceniem uwagi, lub wyknięto uchybienie w trybie art. 40 § 1, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.</p>
<p style="text-align: center;">Zwiększenie wpływu samorządu sędziowskiego na funkcjonowanie sądów Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>Podstawowym założeniem projektu jest natomiast zwiększenie wpływu samorządu sędziowskiego na funkcjonowanie sądów powszechnych, w tym na obsadę poszczególnych stanowisk i funkcji. Proponowane zmiany pozwolą na osiągnięcie trzech zasadniczych celów w zakresie wzmocnienia standardu niezależności sądownictwa i ochrony niezawisłości sędziów. Po pierwsze, w ten sposób zostaje wyłączona możliwość wywierania na organy sądu zewnętrznego wpływu nakierowanego na podjęcie czynności związanych z działalnością sądu i orzekających w nim sędziów. Po drugie, propozycje projektu mają odnieść skutek prewencyjny i stanowić gwarancję powstrzymania się przez prezesa sądu i inne osoby sprawujące funkcje od działań, które mogą być postrzegane przez samorząd sędziowski jako naruszające prawo lub niezgodne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Takie ukształtowanie pozycji prezesa sądu i osób pełniących funkcje powinno także przyczynić się do rzetelnego wykonywania zadań powierzonych przez ustawę w zakresie kierowania sądem i organizowania warunków do właściwego realizowania przez sędziów obowiązków związanych z prowadzeniem postępowań i rozstrzygnięciem rozpoznawanych spraw. Po trzecie, zmiana roli samorządu sędziowskiego ma zapobiegać kształtowaniu się serwilistycznych i dyspozycyjnych postaw sędziów przyjmowanych w związku z uzależnieniem ich pozycji zawodowej od woli i decyzji władzy wykonawczej, a w szczególności podejmowanych przez Ministra Sprawiedliwości. Sprawując swój urząd, sędzia jest obowiązany jak najlepiej służyć wymiarowi sprawiedliwości i obywatelom, a nie dążyć do układania się z władzą wykonawczą, która obecnie może bezpośrednio wpływać na status sędziego, powierzając mu albo odbierając określone funkcje pełnione w sądownictwie. W świetle projektu sędziowie sądów powszechnych z mocy prawa mają tworzyć samorząd sędziowski. (...)</p> <p>Przedstawiony model organizacji sądów powszechnych, opierający się na współpracy i wzajemnej kontroli, powinien pozwolić na uzyskanie właściwej równowagi pomiędzy koniecznością zapewnienia bieżącej działalności każdego sądu, za co odpowiadają jego organy, oraz potrzebą kontroli czynności z tego zakresu przez samorząd sędziowski będący reprezentacją sędziów sądu, okręgu sądowego albo obszaru apelacji. Przeciwwagą dla różnych wpływów, które mogą pojawiać się w funkcjonowaniu zorganizowanych w ten sposób sądów, będzie także stanowiła Krajowa Rada Sądownictwa jako organ zewnętrzny sprawujący ogólne zwierzchnictwo nad organizacją sądów (art. 6 § 1, art. 7 § 1, art. 13 § 2, art. 17 § 3, art. 49 § 4, art. 58 § 4 i art. 66 § 2), a także podejmujący czynności w wypadkach wskazanych w ustawie, jako arbiter w sporach między organami sądów i samorządem sędziowskim, a także poszczególnymi sędziami w ich indywidualnych sprawach (por. np. art. 26 § 6, art. 27 pkt 7, art. 50, 63 § 3 i 4, art. 76 § 6 i 7, art. 147 § 1 i art. 163 § 7).</p>	
<p>Art. 5. § 1. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski. § 2. Samorząd sędziowski współpracuje z prezesami sądów przy wykonywaniu ich zadań i kontroluje ich działalność na zasadach określonych w ustawie.</p>	<p>Art. 3. § 1. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski.</p>
<p>Art. 23. Organami samorządu sędziowskiego są: 1) zebrania sędziów sądu rejonowego, sądu okręgowego i sądu apelacyjnego; 2) zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji; 3) kolegium sędziów okręgu; 4) kolegium sędziów apelacji; 5) kolegium sądu apelacyjnego.</p>	<p>Art. 3. § 2. Organami samorządu sędziowskiego są: 1) zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego; 2) zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego; 3) zgromadzenie ogólne sędziów sądu rejonowego.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 34.</p> <p>§ 1. Krajowa Rada Sądownictwa może zwołać kongres przedstawicieli sędziów sądów powszechnych w celu zasięgnięcia opinii w istotnych sprawach sądownictwa oraz funkcjonowania systemu ochrony prawnej.</p> <p>§ 2. Krajowa Rada Sądownictwa zwołuje kongres przedstawicieli sędziów na wniosek większości zgromadzeń przedstawicieli sędziów apelacji.</p> <p>§ 3. Przedstawiciele biorących udział w kongresie wybierają zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji w liczbie nie wyższej niż 1/50 liczby sędziów tego okręgu.</p> <p>§ 4. Krajowa Rada Sądownictwa w drodze uchwały określa regulamin działania kongresu przedstawicieli sędziów sądów powszechnych.</p>	<p>Brak odpowiednika.</p>
<p>Art. 24.</p> <p>§ 1. Zebranie sędziów sądu składa się ze wszystkich sędziów mających miejsce urzędowania w tym sądzie.</p> <p>§ 2. Przewodniczącym zebrania jest prezes sądu. W przypadku nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu albo sędzia mający miejsce urzędowania w tym sądzie.</p> <p>§ 3. Zebranie sędziów sądu zbiera się co najmniej raz w roku. Zebranie zwołuje prezes tego sądu z własnej inicjatywy albo na wniosek jednej piątej liczby sędziów uprawnionych do udziału w zebraniu lub na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, nie później niż w ciągu miesiąca od złożenia wniosku. W przypadku nieobecności prezesa sądu lub braku rozpatrzenia wniosku w terminie miesiąca zebranie sędziów może zwołać wiceprezes sądu albo najstarszy służbą sędzia mający miejsce urzędowania w tym sądzie.</p>	<p>Art. 33 § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego składa się z sędziów tego sądu. Mogą w nim uczestniczyć sędziowie delegowani do pełnienia obowiązków sędziego w tym sądzie, bez prawa udziału w głosowaniu.</p> <p>§ 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego jest prezes sądu apelacyjnego. W razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu apelacyjnego. (...)</p> <p>§ 6. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek kolegium sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu apelacyjnego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad.</p> <p>Art. 35. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Mogą w nim uczestniczyć sędziowie delegowani do pełnienia obowiązków sędziego w tym sądzie, bez prawa udziału w głosowaniu.</p> <p>§ 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów sądu okręgowego jest prezes sądu okręgowego. W razie nieobecności prezesa obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu okręgowego. (...)</p> <p>§ 6. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu okręgowego z własnej inicjatywy lub na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu okręgowego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad.</p> <p>Art. 36a. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu rejonowego składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Mogą w nim uczestniczyć sędziowie delegowani do pełnienia obowiązków sędziego w tym sądzie oraz asesory sądowi tego sądu, bez prawa udziału w głosowaniu.</p> <p>§ 2. Zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu rejonowego przewodniczy prezes sądu rejonowego. W razie nieobecności prezesa obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu, a jeżeli w sądzie nie został powołany wiceprezes – najstarszy służbą przewodniczący wydziału w tym sądzie. (...)</p> <p>§ 5. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu rejonowego zwołuje prezes sądu z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej piątej liczby sędziów tego sądu.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 10.</p> <p>§ 1. Prezesa sądu wybiera zebranie sędziów tego sądu spośród sędziów mających w tym sądzie miejsce urzędowania.</p> <p>§ 2. Kandydat na prezesa sądu składa przed głosowaniem oświadczenie na piśmie wyrażające zgodę na kandydowanie.</p> <p>§ 3. Prezes sądu jest wybierany bezwzględną większością głosów. W przypadku nieuzyskania takiej większości przez żadnego z kandydatów, prezes sądu jest wybierany zwykłą większością głosów spośród dwóch kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów w poprzednim głosowaniu.</p> <p>§ 4. Wiceprezesa sądu powołuje na wniosek prezesa sądu zebranie sędziów tego sądu spośród sędziów mających w nim miejsce urzędowania. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Art. 23. § 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego. Po powołaniu prezesa sądu apelacyjnego Minister Sprawiedliwości przedstawia go właściwemu zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu apelacyjnego.</p> <p>§ 2. Wiceprezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego, na wniosek prezesa tego sądu.</p> <p>Art. 24. § 1. Prezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, sądu okręgowego albo sądu rejonowego. Po powołaniu prezesa sądu okręgowego Minister Sprawiedliwości przedstawia go właściwemu zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu okręgowego.</p> <p>§ 2. Wiceprezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, sądu okręgowego albo sądu rejonowego, na wniosek prezesa tego sądu.</p> <p>Art. 25. § 1. Prezesa sądu rejonowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu okręgowego albo sądu rejonowego. Po powołaniu prezesa sądu rejonowego Minister Sprawiedliwości albo prezes przełożonego sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego przedstawia go zgromadzeniu sędziów sądu rejonowego.</p> <p>§ 2. Wiceprezesa sądu rejonowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu okręgowego albo sądu rejonowego, na wniosek prezesa tego sądu.</p>
<p>Art. 11.</p> <p>§ 1. Prezes sądu oraz wiceprezes sądu pełni funkcję przez okres trzech lat, najwyżej przez dwie kolejne kadencje, i nie może być wybrany do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa tego sądu przed upływem trzech lat od zakończenia pełnienia funkcji.</p> <p>§ 2. W przypadku podziału sądu lub połączenia sądów, przy obejmowaniu funkcji prezesa lub wiceprezesa w sądzie utworzonym wskutek podziału lub połączenia, do okresu kadencji zalicza się okres pełnienia takiej samej funkcji w sądzie, który uległ podziałowi lub połączeniu.</p>	<p>Art. 26. § 1. Prezes sądu apelacyjnego oraz prezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.</p> <p>§ 2. Wiceprezes sądu apelacyjnego oraz wiceprezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia tej samej funkcji w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.</p> <p>§ 3. Prezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje, i nie może być powołany do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu rejonowego przed upływem czterech lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.</p> <p>§ 4. Wiceprezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje.</p> <p>§ 5. W przypadku podziału sądu lub połączenia sądów, przy obejmowaniu funkcji prezesa lub wiceprezesa w sądzie utworzonym wskutek podziału lub połączenia, do okresu kadencji zalicza się okres pełnienia takiej samej funkcji w sądzie, który uległ podziałowi lub połączeniu.</p>
<p>Art. 12.</p> <p>§ 1. Prezes lub wiceprezes sądu mogą być odwołani przez Krajową Radę Sądownictwa z urzędu albo na wniosek właściwego kolegium sędziów w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rażącego lub uporczywego niewywiązywania się z obowiązków służbowych; 2) gdy dalszego pełnienia funkcji nie da się pogodzić z innymi powodów z dobrem wymiaru sprawiedliwości; 3) zmiany miejsca urzędowania, przeniesienia na inne miejsce urzędowania lub delegowania do pełnienia czynności poza miejscem urzędowania; 4) złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji. <p>§ 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 następuje po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów właściwego sądu. Informację o zamiarze odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Krajowa Rada Sądownictwa przedsta-</p>	<p>Art. 27. § 1. Prezes i wiceprezes sądu mogą być odwołani przez Ministra Sprawiedliwości w toku kadencji w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rażącego lub uporczywego niewywiązywania się z obowiązków służbowych; 2) gdy dalszego pełnienia funkcji nie da się pogodzić z innymi powodów z dobrem wymiaru sprawiedliwości; 3) stwierdzenia szczególnie niskiej efektywności działań w zakresie pełnionego nadzoru administracyjnego lub organizacji pracy w sądzie lub sądach niższych; 4) złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji. <p>§ 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu następuje po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu. Zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Minister Sprawiedliwości przedstawia kolegium właściwego sądu w celu uzyskania opinii.</p> <p>§ 3. Występując o opinię, o której mowa w § 2, Minister Sprawiedliwości może zawiesić prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności. Przepis art. 22b § 2 stosuje się odpowiednio.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>wia zebraniu właściwego sądu w celu uzyskania opinii i wyznacza termin zebrania.</p> <p>§ 3. Występując o opinię, o której mowa w § 2, Krajowa Rada Sądownictwa może zawiesić prezesa albo wiceprezesa sądu w pełnieniu czynności. Przepis art. 14 § 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 4. Zebranie sędziów właściwego sądu wyraża opinię, o której mowa w § 2, po wysłuchaniu zainteresowanego prezesa lub wiceprezesa sądu; osoba ta nie uczestniczy w głosowaniu nad opinią.</p> <p>§ 5. Negatywna opinia zebrania sędziów właściwego sądu jest dla Krajowej Rady Sądownictwa wiążąca, jeżeli uchwała w tej sprawie została podjęta większością dwóch trzecich głosów. Niewydanie opinii w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia przez Krajową Radę Sądownictwa informacji o zamiarze odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu.</p> <p>§ 6. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Krajowa Rada Sądownictwa odwołuje go bez zasięgania opinii, o których mowa w § 2 oraz 5.</p> <p>§ 7. Prezes sądu rejonowego może być odwołany także przez Krajową Radę Sądownictwa z urzędu albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości w przypadku rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych w zakresie nadzoru nad komornikami sądowymi działającymi przy tym sądzie. Przepisy § 2–6 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 8. Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa podjętej na podstawie § 1 pkt 1 i 2 oraz § 7 odwołanemu prezesowi sądu i odwołanemu wiceprezesowi sądu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.</p>	<p>§ 4. Kolegium właściwego sądu wyraża opinię, o której mowa w § 2, po wysłuchaniu prezesa albo wiceprezesa sądu, którego dotyczy zamiar odwołania. Osoba, której dotyczy zamiar odwołania, nie uczestniczy w głosowaniu nad opinią, nawet jeśli jest członkiem kolegium właściwego sądu.</p> <p>§ 5. Pozytywna opinia kolegium właściwego sądu upoważnia Ministra Sprawiedliwości do odwołania jego prezesa albo wiceprezesa. Niewydanie opinii w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu.</p> <p>§ 5a. Jeżeli opinia kolegium właściwego sądu w przedmiocie odwołania jego prezesa albo wiceprezesa jest negatywna, Minister Sprawiedliwości może przedstawić zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Krajowej Radzie Sądownictwa. Negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca, jeżeli uchwała w tej sprawie została podjęta większością dwóch trzecich głosów. Niewydanie opinii przez Krajową Radę Sądownictwa w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu nie stoi na przeszkodzie odwołaniu.</p> <p>§ 6. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Minister Sprawiedliwości odwołuje go bez zasięgania opinii, o których mowa w § 2 oraz 5a.</p> <p>§ 7. Prezes sądu rejonowego może być odwołany także przez Ministra Sprawiedliwości w przypadku rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych w zakresie nadzoru nad komornikami sądowymi działającymi przy tym sądzie. Przepisy § 2–5 stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Art. 26.</p> <p>§ 1. Zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji składa się z prezesa sądu apelacyjnego i sędziów wybieranych przez zebrania sędziów sądów działających na obszarze apelacji, w liczbie odpowiadającej liczbie 1/10 sędziów mających miejsce urzędowania w danym sądzie zaokrąglonej w górę. (...)</p> <p>§ 6. Zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek kolegium sędziów apelacji, kolegium sędziów okręgu, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, nie później niż w ciągu miesiąca od złożenia wniosku. W przypadku nieobecności prezesa sądu apelacyjnego lub braku rozpatrzenia wniosku w terminie miesiąca posiedzenie może zwołać najstarszy służbą członek zgromadzenia. (...)</p>	<p>Brak odpowiednika.</p>
<p>Art. 27.</p> <p>Zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji realizuje zadania określone w ustawach, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opiniuje kandydatów na stanowiska sędziów sądów działających na obszarze apelacji; 2) opiniuje sędziów ubiegających się o objęcie miejsca urzędowania w sądzie apelacyjnym lub w sądach okręgowych działających na obszarze apelacji; 3) wyraża opinię o sprawozdaniu z oceny działalności sądów, o której mowa w art. 68 § 1, sporządzonej przez prezesa sądu apelacyjnego; 4) wyraża opinię o sprawozdaniu, o którym mowa w art. 68 § 3, sporządzanym przez dyrektora sądu apelacyjnego. 	<p>Brak odpowiednika.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 28.</p> <p>§ 1. Kolegium sędziów okręgu składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prezesa sądu okręgowego; 2) członków w liczbie odpowiadającej liczbie sądów w obszarze okręgu sądu okręgowego. <p>§ 2. Członka kolegium wybiera zebranie sędziów każdego sądu z obszaru okręgu sądu okręgowego spośród sędziów mających miejsce urzędowania w danym sądzie.</p> <p>§ 3. Przewodniczącym kolegium sędziów okręgu jest prezes sądu okręgowego, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.</p> <p>§ 4. Uchwały zapadają większością głosów. Do podjęcia uchwały jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków kolegium. W przypadku równej liczby głosów, przesądza głos przewodniczącego, a jeżeli prezes sądu okręgowego nie bierze udziału w głosowaniu przesądza głos najstarszego służbą członka kolegium.</p> <p>§ 5. Głosowanie jest tajne w sprawach osobowych sędziów, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków kolegium sędziów okręgu.</p> <p>§ 6. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący kolegium może zarządzić przeprowadzenie głosowania w trybie obiegowym. Głosowanie jest wówczas jawne. Głosowanie w trybie obiegowym jest ważne, jeżeli w terminie wyznaczonym na zajęcie stanowiska głos odda co najmniej połowa członków kolegium.</p> <p>§ 7. Kolegium sędziów okręgu zbiera się w zależności od potrzeb. Posiedzenia kolegium zwołuje prezes sądu okręgowego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.</p> <p>§ 8. W posiedzeniu kolegium sędziów okręgu, na którym ma być wyrażona opinia o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 299 § 1, uczestniczy dyrektor sądu okręgowego.</p>	<p>Art. 30. § 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prezesa sądu okręgowego; 2) prezesów sądów rejonowych z obszaru właściwości sądu okręgowego. <p>§ 2. Do kolegium sądu okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 § 2–6, 8 i 9.</p> <p>§ 3. W posiedzeniach kolegium zwoływanych w celu zaopiniowania kandydatów na stanowiska sędziów sądu okręgowego mogą uczestniczyć, z prawem udziału w głosowaniu wyłącznie w tych sprawach, delegaci zgromadzenia ogólnego sędziów sądu okręgowego. § 4. W posiedzeniach kolegium zwoływanych w celu zaopiniowania kandydatów na stanowiska sędziów sądu rejonowego mogą uczestniczyć, z prawem udziału w głosowaniu wyłącznie w tych sprawach, delegaci zgromadzeń ogólnych sądów rejonowych z okręgu sądowego.</p>
<p>Art. 29.</p> <p>Kolegium sędziów okręgu realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyraża opinię w sprawie powołania do pełnienia funkcji rzecznika prasowego albo powierzenia obowiązków rzecznika prasowego w sądzie okręgowym oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tej funkcji albo wykonywania tych obowiązków; 2) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów; 3) rozpatruje coroczne informacje prezesów sądów rejonowych działających w okręgu dotyczące podejmowania czynności z zakresu monitorowania urzędowania sądów i stosowania środków służących zapewnieniu właściwego toku urzędowania; 4) wyraża opinię o projektach planów finansowych, o których mowa w art. 299 § 1; 5) wyraża opinię w sprawach osobowych sędziów mających miejsce urzędowania w sądzie okręgowym albo w sądach rejonowych okręgu; 6) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki; 7) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu apelacyjnego lub Krajową Radę Sądownictwa; 8) współpracuje z samorządami zawodowymi adwokatów, notariuszy, komorników sądowych, prokuratorów i radców prawnych działającymi w obszarze sądu okręgowego. 	<p>Art. 31. § 1. Kolegium sądu okręgowego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyraża opinię w sprawie powołania do pełnienia funkcji rzecznika prasowego albo powierzenia obowiązków rzecznika prasowego w sądzie okręgowym oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tej funkcji albo wykonywania tych obowiązków; 1a) opiniuje kandydatów na stanowiska sędziów sądu okręgowego i sędziów sądów rejonowych; 2) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów; 3) wyraża opinię o projektach planów finansowych, o których mowa w art. 178 § 1; 4) wyraża opinię w sprawach osobowych sędziów sądu okręgowego, sędziów sądów rejonowych oraz asesorów sądowych, działających w okręgu sądowym; 4a) (uchylony) 5) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów i asesorów sądowych naruszających zasady etyki; 6) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości. <p>§ 2. W sprawach istotnych dla danego sądu rejonowego kolegium sądu okręgowego może zasięgnąć opinii sędziów tego sądu, wyrażonej na zgromadzeniu ogólnym sędziów tego sądu.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 30.</p> <p>§ 1. Kolegium sędziów apelacji składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prezesa sądu apelacyjnego, 2) prezesów sądów okręgowych z obszaru apelacji, 3) członków w liczbie odpowiadającej liczbie sądów w obszarze apelacji. <p>§ 2. Członka kolegium wybiera zebranie sędziów każdego sądu z obszaru apelacji spośród sędziów mających miejsce urzędowania w danym sądzie.</p> <p>§ 3. Przewodniczącym kolegium sędziów apelacji jest prezes sądu apelacyjnego, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.</p> <p>§ 4. Do kolegium sędziów apelacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 § 4–7.</p> <p>§ 5. W posiedzeniu kolegium sędziów apelacji, na którym ma być wyrażona opinia o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 299 § 1, uczestniczy dyrektor sądu apelacyjnego</p>	<p>Art. 28. § 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prezesa sądu apelacyjnego; 2) prezesów sądów okręgowych z obszaru właściwości sądu apelacyjnego. <p>§ 2. Członek kolegium może upoważnić sędziego sądu, którego jest prezesem, do wykonywania w jego zastępstwie na posiedzeniu kolegium praw członka kolegium.</p> <p>§ 3. Przewodniczącym kolegium sądu apelacyjnego jest prezes tego sądu, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.</p> <p>§ 4. Uchwały zapadają większością głosów. Do podjęcia uchwały jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków kolegium sądu apelacyjnego. Prezes sądu nie bierze udziału w podejmowaniu uchwał w przypadku wyrażania przez kolegium opinii w sprawach, w których decyzje należą do jego kompetencji. W przypadku równej liczby głosów, przesądza głos przewodniczącego, a jeżeli prezes sądu apelacyjnego nie bierze udziału w głosowaniu przesądza głos najstarszego służbą członka kolegium.</p> <p>§ 5. Głosowanie jest tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków kolegium sądu apelacyjnego.</p> <p>§ 6. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący kolegium może zarządzić przeprowadzenie głosowania w trybie obiegowym. Głosowanie jest wówczas jawne. Głosowanie w trybie obiegowym jest ważne, jeżeli w terminie wyznaczonym na zajęcie stanowiska głos odda co najmniej połowa członków kolegium.</p> <p>§ 7. W posiedzeniach kolegium zwoływanych w celu zaopiniowania kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego mogą uczestniczyć, z prawem udziału w głosowaniu wyłącznie w tych sprawach, delegacji zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego.</p> <p>§ 8. Kolegium sądu apelacyjnego zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Posiedzenia kolegium zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.</p> <p>§ 9. W posiedzeniu kolegium sądu apelacyjnego, na którym ma być wyrażona opinia o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1, uczestniczy dyrektor sądu apelacyjnego.</p>
<p>Art. 31.</p> <p>§ 1. Kolegium sędziów apelacji realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyraża opinię w sprawie powołania do pełnienia funkcji rzecznika prasowego albo powierzenia obowiązków rzecznika prasowego w sądzie apelacyjnym oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tej funkcji albo wykonywania tych obowiązków; 2) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów; 3) rozpatruje coroczne informacje prezesa sądu apelacyjnego i prezesów sądów okręgowych działających w obszarze apelacji dotyczące podejmowania czynności z zakresu monitorowania urzędowania sądów i stosowania środków służących zapewnieniu właściwego toku urzędowania; 4) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 299 § 1; 5) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki; 6) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez preza sądu apelacyjnego, lub Krajową Radę Sądownictwa; 7) współpracuje z samorządami zawodowymi adwokatów, notariuszy, komorników sądowych, prokuratorów i radców prawnych działającymi w obszarze apelacji. <p>§ 2. Kolegium sędziów apelacji może zasięgnąć opinii zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji.</p>	<p>Art. 29. § 1. Kolegium sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyraża opinię w sprawie powołania do pełnienia funkcji rzecznika prasowego albo powierzenia obowiązków rzecznika prasowego w sądzie apelacyjnym oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tej funkcji albo wykonywania tych obowiązków; 1a) opiniuje kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego; 2) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów; 3) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1; 4) wyraża opinię w sprawach osobowych sędziów; 5) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki; 6) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez preza sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 32.</p> <p>§ 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z prezesa sądu apelacyjnego i trzech do pięciu członków, wybieranych przez zebranie sędziów sądu apelacyjnego spośród sędziów mających miejsce urzędowania w tym sądzie.</p> <p>§ 2. Liczbę członków kolegium pochodzących z wyboru ustala zebranie sędziów sądu apelacyjnego.</p> <p>§ 3. Przewodniczącym kolegium sądu apelacyjnego apelacji jest prezes tego sądu, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.</p> <p>§ 4. Do kolegium sądu apelacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 § 4–7.</p>	
<p>Zmiana statusu ustrojowego sędziów sądów powszechnych Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>(...) projekt przewiduje wprowadzenie jednolitego statusu sędziego sądu powszechnego w miejsce dotychczasowego podziału na sędziów sądów rejonowych, sędziów sądów okręgowych i sędziów sądów apelacyjnych. Status taki uzyska każda osoba, która na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa zostanie powołana przez Prezydenta do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego (art. 99 § 1). Przepisy art. 177 ust. 1 i art. 180 ust. 2 Konstytucji wskazują, że sędziowie powinni sprawować swój urząd w określonej siedzibie, z którą wiąże się gwarancja nieprzenoszalności w braku zgody sędziego albo orzeczenia sądu. W związku z tym projekt przyjmuje, że każdemu sędziemu powinno zostać wyznaczone miejsce urzędowania, przez co należy rozumieć sąd, w którym sędzia sprawuje swój urząd. Po powołaniu do pełnienia urzędu miejsce to będzie w drodze uchwały wyznaczała Krajowa Rada Sądownictwa w sądzie, w którym kandydat na sędziego ubiegał się o wolne stanowisko sędziowskie (art. 99 § 2 i art. 128). Sędzia będący w chwili wejścia w życie projektowanej ustawy sędzią sądu rejonowego, sędzią sądu okręgowego albo sędzią sądu apelacyjnego z mocy prawa stanie się sędzią sądu powszechnego mającym miejsce urzędowania odpowiednio w sądzie rejonowym, sądzie okręgowym albo sądzie apelacyjnym. Nie będzie to jedynie dotyczyć sędziów przedstawionych do powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego we wniosku zawartym w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa, w której podjęciu brał udział sędzia wybrany na członka tej Rady na podstawie art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269). Projekt opiera się na założeniu, że sytuacja prawna takich osób powinna zostać uregulowana w odrębnej ustawie. W świetle projektu stosunek służbowy sędziego sądu powszechnego będzie nawiązywał się w chwili powołania przez Prezydenta. Natomiast określenie miejsca urzędowania sędziego będzie wymagało podjęcia uchwały przez Krajową Radę Sądownictwa. Zmiana miejsca urzędowania sędziego sądu powszechnego do sądu wyższego rzędu będzie możliwa w przypadku obwieszczenia o wolnym stanowisku sędziowskim ze wskazaniem miejsca urzędowania w sądzie okręgowym albo w sądzie apelacyjnym (art. 99 § 3). W takiej sytuacji każdy sędzia sądu powszechnego, który spełnia warunki pełnienia służby w tych sądach, mający miejsce urzędowania w sądzie niższego rzędu, będzie uprawniony do zgłoszenia swojej kandydatury na wolne miejsce urzędowania (art. 101).</p>	
<p>Art. 99.</p> <p>§ 1. Sędziów sądów powszechnych do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.</p> <p>§ 2. Po powołaniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada Sądownictwa wyznacza sędziemu sądu powszechnego miejsce urzędowania w sądzie, w którym ubiegał się o wolne stanowisko sędziowskie (miejsce sprawowania urzędu).</p> <p>§ 3. Zmiana miejsca urzędowania sędziego sądu powszechnego do sądu wyższego rzędu może być dokonana przez Krajową Radę Sądownictwa na wniosek sędziego w przypadku obwieszczenia o wolnym stanowisku sędziowskim ze wskazaniem miejsca urzędowania w sądzie wyższego rzędu.</p>	<p>Art. 55. § 1. Sędzią sądu powszechnego jest osoba powołana na to stanowisko przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, która złożyła ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 2. Sędziowie sądów powszechnych są powoływani na stanowiska:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sędziego sądu rejonowego; 2) sędziego sądu okręgowego; 3) sędziego sądu apelacyjnego. <p>§ 3. Powołując do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza miejsce służbowe (siedzibę) sędziego. Zmiana miejsca służbowego sędziego może być dokonana bez zmiany stanowiska w przypadkach i w trybie określonych w art. 75.</p> <p>§ 4. Sędzia może orzekać we wszystkich sprawach w swoim miejscu służbowym, a w innych sądach w przypadkach określonych w ustawie (jurysdykcja sędziego). Przepisy o przydziale spraw, wyznaczaniu i zmianie składu sądu oraz delegowaniu sędziego na czas pełnienia funkcji lub zajmowania stanowiska nie ograniczają jurysdykcji sędziego i nie mogą być podstawą stwierdzenia sprzeczności składu sądu z przepisami prawa, nienależytego obsadzenia sądu lub udziału osoby nieuprawnionej lub niezdolnej do orzekania w wydaniu orzeczenia.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 101. § 1. W przypadku, gdy obwieszczenie, o którym mowa w art. 44 § 4, wskazuje miejsce urzędowania w sądzie okręgowym albo w sądzie apelacyjnym, każdy sędzia sądu powszechnego, który spełnia warunki do pełnienia służby w tych sądach, mający miejsce urzędowania w sądzie niższego rzędu, może zgłosić swoją kandydaturę na wolne miejsce urzędowania w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia. § 2. Przepisy art. 100 § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p>	
<p>Art. 136. § 1. Sędziemu może zostać wyznaczone miejsce urzędowania w innym sądzie tego samego lub niższego rzędu (przeniesienie sędziego). § 2. Przeniesienie sędziego na inne miejsce urzędowania może nastąpić tylko za jego zgodą. § 3. Zgoda sędziego na przeniesienie na inne miejsce urzędowania nie jest wymagana w przypadkach: 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału zamiejscowego albo przeniesienia siedziby sądu; 2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska sędziego w danym sądzie wskutek wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 35 § 2; 3) przeniesienia w wyniku kary dyscyplinarnej. § 4. Przeniesienie sędziego w przypadkach określonych w § 2 i 3 następuje na podstawie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, z tym że przeniesienie sędziego z przyczyn wymienionych w § 3 pkt 1 i 2 może nastąpić, jeżeli uwzględnienie wniosku sędziego co do nowego miejsca urzędowania nie jest możliwe. § 5. W przypadkach, o których mowa w § 3 pkt 1 i 2, od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.</p>	<p>Art. 75 § 1. Przeniesienie sędziego na inne miejsce służbowe może nastąpić tylko za jego zgodą. § 2. Zgoda sędziego na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadkach: 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału zamiejscowego albo przeniesienia siedziby sądu; 2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska sędziego w danym sądzie wskutek wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 6; 3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska, na podstawie orzeczenia sądu dyscyplinarnego, wydanego na wniosek kolegium właściwego sądu lub Krajowej Rady Sądownictwa; 4) przeniesienia w wyniku kary dyscyplinarnej. § 3. O przeniesieniu sędziego w przypadkach określonych w § 1 i 2 wydaje decyzję Minister Sprawiedliwości, z tym że przeniesienie sędziego z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 1 może nastąpić, jeżeli uwzględnienie wniosku sędziego co do nowego miejsca służbowego nie jest możliwe. § 4. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 i 2, od decyzji Ministra Sprawiedliwości sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.</p>
<p style="text-align: center;">Asesorzy sądowi Z UZASADNIENIA PROJEKTU:</p> <p>Projekt w odróżnieniu od obowiązującego stanu prawnego nie przewiduje możliwości wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości przez osoby mające status asesorów sądowych. Przepisy Konstytucji ani wprost, ani pośrednio nie wskazują, aby dopuszczalne było powierzenie sprawowania wymiaru sprawiedliwości sądom, w których składach w charakterze zawodowych orzeczników zasiadają osoby niebędące sędziami. Wyjątek ustanowiony w tej mierze w art. 182 Konstytucji dotyczy wyłącznie udziału obywateli jako niezawodowych członków składu sądu, w związku z czym nie może on stanowić konstytucyjnego źródła upoważnienia do wykonywania przez asesorów sądowych czynności przekazanych w Konstytucji do właściwości sądów. W orzecznictwie przyjęto, że powierzenie czynności sędziowskich osobom innym niż sędziowie może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy uzasadnia to konstytucyjnie legitymowany cel (por. wyrok TK z 24.10.2007 r., SK 7/06, OTK-A 2007, Nr 9, poz. 108). (...) Zamiast asesury sądowej projekt proponuje wprowadzenie regulacji określających w sposób szczególny status sędziów rozpoczynających pełnienie urzędu na stanowisku sędziego powszechnego. Regulacje z tego zakresu nie dotyczą jedynie osób, które przed objęciem stanowiska sędziego sądu powszechnego sprawowały urząd sędziego sądu administracyjnego, sądu wojskowego lub Sądu Najwyższego oraz osób ponownie obejmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, lecz wyłącznie wtedy, gdy przerwa w sprawowaniu urzędu nie przekraczała 5 lat. W odniesieniu do pozostałych sędziów, którzy objęli stanowisko sędziego sądu powszechnego, projekt przewiduje w art. 130 wprowadzenie systemu ocen okresowych mających na celu zweryfikowanie poziomu merytorycznego orzecznictwa sędziego oraz sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy, oraz poszanowania praw stron lub uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji. Sędzia rozpoczynający urzędowanie ma być poddawany ocenom po upływie roku, 2 lat oraz 3 lat i 6 miesięcy od objęcia stanowiska, natomiast w przypadku, gdy jedna z poprzednich ocen miała charakter negatywny, projekt wprowadza obowiązek dokonania dodatkowej oceny okresowej po upływie 5 lat od objęcia stanowiska. Oceny okresowe, którym będzie poddawany sędzia rozpoczynający urzędowanie, mają na celu zbadanie, w jaki sposób sędzia sprawuje swój urząd po powołaniu na stanowisko. Rozwiązanie to, z jednej strony, ma zapewnić takiemu sędziemu rodzaj zawodowego wsparcia na wstępnym etapie służby. Ocena okresowa sporządzona przez doświadczonego sędziego może bowiem być źródłem sugestii pozwalających na poprawienie standardów lub usprawnienie czynności podejmowanych przez ocenianego sędziego. Z drugiej strony, opinie okresowe mają umożliwiać zweryfikowanie, czy osoby powołane do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego dają należyłą rękąmię</p>	

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>sprawowania tego urzędu w sposób odpowiedzialny i prawidłowy. W związku z tym projekt zakłada, że negatywny wynik dwóch ocen okresowych będzie uzasadniał pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności dyscyplinarnej i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w przedmiocie złożenia tego sędziego z urzędu (art. 191). W takiej sytuacji zaktualizuje się podstawa do obligatoryjnego sporządzenia wniosku dyscyplinarnego. W sprawie dyscyplinarnej obwiniony sędzia będzie mógł podważać prawidłowość oraz wyniki ocen stanowiących przyczynę sporządzenia wniosku, natomiast postępowanie w tej sprawie ma ograniczać się wyłącznie do zbadania, czy zachodzi podstawa złożenia sędziego w postaci dwukrotnej negatywnej oceny jego pracy. W razie stwierdzenia istnienia tej podstawy sędzia będzie podlegał złożeniu z urzędu. Do przeprowadzenia postępowania w tym przedmiocie w I instancji właściwy ma być Sąd Najwyższy orzekający w składzie trzech sędziów, a w postępowaniu odwoławczym – w składzie pięciu sędziów.</p>	
<p>Art. 3.</p> <p>§ 1. Czynności z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonują sędziowie sądów powszechnych. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o sędziach bez bliższego ich określenia, rozumie się przez to sędziów sądów powszechnych.</p> <p>§ 2. Czynności z zakresu ochrony prawnej, inne niż wymiar sprawiedliwości, wykonują w sądach referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o referendarzach sądowych, rozumie się przez to także starszych referendarzy sądowych.</p> <p>§ 3. Czynności, o których mowa w § 2, mogą również wykonywać sędziowie, jeżeli ich wykonywanie przez referendarzy sądowych nie jest możliwe.</p>	<p>Art. 2 § 1. Zadania z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonują sędziowie.</p> <p>§ 1a. W sądach rejonowych zadania z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonują także asesorzy sądowi, z wyłączeniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosowania tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wobec zatrzymanego przekazanego do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania; 2) rozpoznawania zażaleń na postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, na postanowienia o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia i na postanowienia o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw; 3) rozstrzygania spraw, o których mowa w art. 12 § 1 pkt 3, z wyjątkiem spraw o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem dziecka lub osoby pozostającej pod opieką w postaci prostego przyjęcia lub odrzucenia spadku, rozstrzyganych w toku postępowania o stwierdzenie nabycia spadku. <p>§ 2. Zadania z zakresu ochrony prawnej, inne niż wymiar sprawiedliwości, wykonują w sądach referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi. Ilekroć w przepisach jest mowa o referendarzach sądowych, rozumie się przez to także starszych referendarzy sądowych.</p> <p>§ 2a. Zadania, o których mowa w § 2, mogą wykonywać asesorzy sądowi. Zadania te mogą wykonywać również sędziowie, jeżeli ich wykonywanie przez referendarzy sądowych lub asesorów sądowych nie jest możliwe.</p>
<p>Art. 130.</p> <p>§ 1. Sędzia obejmujący stanowisko sędziego sądu powszechnego podlega ocenom okresowym po upływie roku, dwóch lat oraz trzech lat i sześciu miesięcy od objęcia stanowiska. W przypadku, gdy jedna z poprzednich ocen była negatywna, dodatkową ocenę okresową przeprowadza się po upływie 5 lat od objęcia stanowiska.</p> <p>§ 2. Oceny okresowe, o których mowa w § 1, obejmują badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa oraz sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy oraz poszanowania praw stron lub uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji.</p> <p>§ 3. Negatywny wynik dwóch ocen okresowych, o których mowa w § 1, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w przedmiocie złożenia sędziego z urzędu w trybie określonym w art. 191.</p> <p>§ 4. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do osób, które przed objęciem stanowiska sędziego sądu powszechnego sprawowały urząd sędziego sądu administracyjnego, sądu wojskowego lub Sądu Najwyższego, jak również osób ponownie obejmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, jeżeli przerwa w sprawowaniu urzędu nie przekracza pięciu lat.</p>	<p>Brak odpowiednika.</p>

Projektowana regulacja	Aktualna regulacja
<p>Art. 191.</p> <p>§ 1. Sędzia odpowiada dyscyplinarnie w razie uzyskania drugiej negatywnej oceny okresowej, o której mowa w art. 130.</p> <p>§ 2. O uzyskaniu przez sędziego drugiej negatywnej oceny okresowej, o której mowa w art. 130, prezes sądu, w którym sędzia ma miejsce urzędowania, zawiadamia właściwego rzecznika dyscyplinarnego, który sporządza wniosek dyscyplinarny. Postępowania wyjaśniającego nie przeprowadza się.</p> <p>§ 3. W postępowaniu, o którym mowa w § 1, orzeka w pierwszej instancji Sąd Najwyższy w składzie trzech sędziów. Postępowanie ograniczone jest do zbadania podstaw złożenia sędziego z urzędu w rozumieniu art. 130. W razie stwierdzenia ich wystąpienia, orzeka się karę, o której mowa w art. 193 § 1 pkt 7.</p> <p>§ 4. W toku postępowania sędzia może powoływać się na okoliczności świadczące o nieprawidłowościach dokonanych ocen okresowych.</p> <p>§ 5. Odwołanie Sąd Najwyższy rozpoznaje w składzie pięciu sędziów.</p>	Brak odpowiednika.

REKLAMA

Pierwszy na rynku komentarz do znowelizowanej ustawy o kuratorach sądowych

Praktyczne omówienie przepisów ustawy o kuratorach sądowych wraz z nowelizacją z 1.12.2022 r., która dotyczy m.in.:

- unormowania stosunku pracy zawodowego kuratora sądowego
- zmiany zasad i trybu powoływania kuratorów okręgowych
- wprowadzenia **kadencyjności** kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej
- wprowadzenia modelu zewnętrznego **nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości** nad działalnością kuratorów sądowych
- unifikacji uregulowań dotyczących **nadzoru wewnętrznego** nad działalnością kuratorów sądowych i wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów.

Dowiedz się więcej: ksiegarnia.beck.pl | 81 46 13 300